

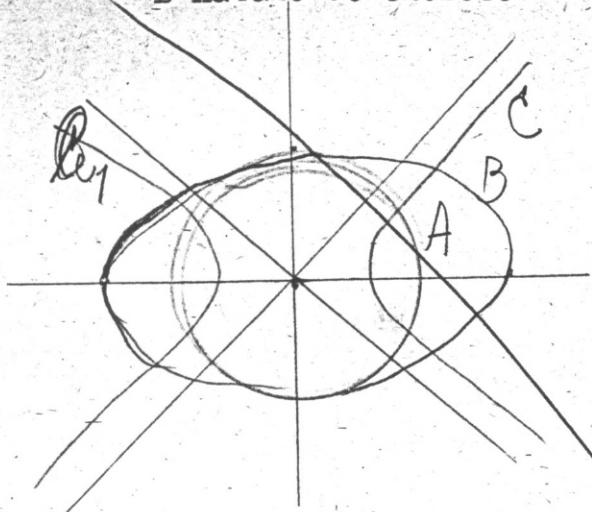
45
1
Лекциите на
Дж. Сървуд

КРЪГ, ЕЛИПСА И ХИПЕРБОЛА.

11 година.
30 лекция на общия клас
4.V.1932 г.
Сряда, 5 ч.с.
Изгрев, София.

Добрата Молитва.

В Начало бе Словото.

Има някой положения, които сега не може да се обяснят, понеже ума ви сега е раздвоен. Каквото и да ви се разправя, умът ви е раздвоен. Там дето има раздвоявяне, не могат да се разправят някой неща. ~~За да разбере човек една истина, не трябва да мисли от где е дошъл.~~ ~~Щом мислиш да се връща, то е изгубена работа.~~ Този, който отиде и се връща, той върви в един затворен кръг. ~~Прогрес няма там.~~ Учителят показва чертежът. В кръга А, са затворени някой хора. Цяла енергия е затворена. Това е затворен капитал, който прави усилия, за да се освободи. ~~А пък~~ ~~елипсата~~ ~~Б~~, е едно малко усилие, да излезе вече от този затворен кръг. Това е човекът, вложил капиталът си, който прави усилия, за да освободи. А пък ~~хиперболата~~ ~~С~~, е ~~Божественото~~, което освобождава човека. Това е пътят по който човекът трябва да върви. С, този път хората го наричат нескончаем. Къде ще спреш. Никъде няма да се спреш. И това, което ще постигнеш, там никъде не можеш да постигнеш. Защото, това което не се свърши, то е идеал на човека. Това, което се свърши, това не е идеал.

Ако искаш да влезеш в къщата си, остави една стъпка, по следната стъпка е направи по-тволяме. Не механически така да влезеш. Или не довъртай яденето си, щом го довършваш то ще довърши всичко или не искаш да станеш съвсем съвършен. Щом станеш светия, до последната стъпка на земята не можеш да бъдеш. Или щом покажеш последната си гениалност, пак няма да бъдеш вече на земята. Ти докато си невежа, може да седиш на земята, а пък щом станеш вече съвършен, земята ще те търпи. Защото, като станеш по-учен от земята, тя казва: Няма какво да ти проповядвам, дава ти твоето свидетелство, диплома. Ръкува се и ти искаш, не искаш, трябва да напуснеш училището. Понеже други чакат с години да те заместят. Чакат само да хванат единого, който казва, че много знае. Онзи, който много знае. Онзи, който е учен в кръга и в елипсата, като влезе в хиперболата, той се вижда загубен. Той казва тази работа на къде отива? Началото ти е определено, познато ти е, но какъв ще бъде краят? Никой не е ходил там, никой не се е върнал от там, никакви сведения няма. Ти питаш, има ли някой да се е върнал? – Не се е върнал. Един попитал един учен философ, колко е далече от тук до слънцето. 24 часа път. Слънцето обикаля за 24 часа. До небето колко е далеч? – Много е далеч, защото баща ми 60 години от как си е заминал и писмо не съм получил от него.

Защо ви е страх да си заминете за онзи свят? Понеже като тръгнете не знаете къде отивате. Някой представя онзи свят, че е далеч, няко че е близо до нас. Никой не знае. Далеч физически, а близо психически. Или далеч психически и близо психически. Две съществени качества има в духовния свят. Духовният свят има физическа обстановка. Има своите форми, своите отношения. Физическият свят се нарича, това, което виждаш вън от себе, вън от своето съзнание. Това видимото. Това, което човешкото съзнание обхваща, ти можеш да го видиш. Всякога, това което съзнанието не може да обхване, ти не може да го видиш. Някой неща има невидими. Това, което съзнанието ти не може да обхване в който и да е момент, то всякога остава невидимо. Има някаква светлина, някакво отражение. Трябва да ви обясня как става отражението. Има разни сечения, плоскости, разни кръгове, които се пресичат. На физическото поле имате геометрия. Обаче, онази геометрия е такава забъркана работа, че ще се откажеш да учиш геометрия. Онзи, който изучава тази наука му е потребна, понеже, когато се построяват някой машини, трабва да знае сеченията. Когато влезете в живота, то е механически процес. Ако вие не знаете сеченията на плоскостите, тогава ще направите някоя машина, която има някакъв дефект. Аз като ви обяснявам някой път духовния свят, вие мислите, че е много лесно. В всички ви има едно заолуждение. Заолуждението е в следното: Вие мислите, че от временното, което разбираме, ще разберем, това което не сме разбрали. Има някаква прилика, но онова, което не сме разбрали, коренно се различава от това, което сме разбрали. Защото ти можеш да наблюдаваш малката микроба под микроскопа и можеш да виждаш как се движи, но как ще туриш цялото слънце да го наблюдаваш. Слънцето си има свои вътрешни и външни движения. Тези движения за нас остават недостъпни всичките. А пък движенията на микробата можеш да наблюдаваш. Според движенията на микробите, ти ще мислиш, че разсъждаваш как живеят, те, как се размножават и пр. Като дойдеш до слънцето, там вече има догатки. Всички искате да разберете нещата. Някой неща ще бъдат разбрани, а някой неща останат неразбрани. Един ден, когато съзнанието ви се разшири, вие ще ги познавате.

Кръгът не е Божественият път. Това е пътят на завършените движения. В хиперболата линиите се пресичат в вечността. Нещата, които вървят по права линия, в една плоскост, могат ли да се пресичат? - Могат.

Но този въпрос ще го оставим. Хиперболата е една нерзбрана система. Когато преувеличиш нещата, казват: Това е голяма хипербола. Значи невъзможна работа. Ти мислиш да станеш светия, то е хипербола. Ти искаш да станеш гений, то е хипербола. Обикновення човек е затворен в кръга. Талантливия човек е затворен в елипсата. Вътре в кръга можем да турем един квадрат, то е най-долното състояние. И тогава мо-

~~жем да ги наредим по степени така: Квадрат, кръг, елипса, хипербола.~~ Талан
тливият е в елипсата, а пък по хипербола вървят иениите и светиите, в раз-
ни посоки. Едните ще тръгнат от едната страна, а другите от другата страна
~~/ С, С.~~ Геният не може да тръгне от двете страни. Той ще тръгне от ед-
ната страна, а светият ще тръгне по другата страна. Светията и геният
като се срещнат, могат да свършат една полезна работа. Само като се
срещнат един гений и един светия могат да извършат една полезна работа.
Светията седи по-високо от гения, не, неразбраните светии, които са се
посветили от глад, те са обикновинети светии, всякога можеш да направиш
такъв светия. Или че направил някой малки постъпки, живял един много
добър живот и станал светия. Не, светията и геният това са носители на
великите божии идеали. Те идват да помогнат на човечеството, да му покажат
как трябва да се живее. При сегашните схващания ви трябва едно но-
во съзнание, едно ново съзнание, което да не се беспокои. Сега в са има
едно съзнание, което постоянно се беспокои. Безпокоите се за утрешия
ден, за смъртта. Казвате: Остаряхме. Значи старостта ограничава твоето
съзнание. Щом оstarяваш не си свободен. Смъртта не разбиращ. Жivotът
разбиращ донякъде. А смъртта винаги ще те лиши от това, което имаш. Обаче,
смъртта е най-големият благодетел. Тя ще ти отвори вратата на затрова,
ще те хване за ръка и ще ти каже: Хайде навън. Още веднаж да не влизаш
в затвора.

~~Искам да ви дам една музикална лекция, но не да ви науча да~~ свирите. Това е мое упражнение, за изяснение. Това не е музика. Аз свиря
по своему. И музикантите свирят по своему. Един свири по един начин, друг
по друг начин. Но няма един установен начин как трябва да се свири.
Ако сте цигулар ще вземеш една поза. Ако сте на пианото, друга поза.
На арфата трета, на флейтата-друга. Има обикновени неща в живота. Аз на-
ричам обикновени неща, запример, да те затворят, то е един обикновен про-
цес. Да се ожениш е обикновен процес. Между двата процеса има паралел.
Ето по какво си приличат. Да се ожениш или да влезеш в затвора, то е
едно и също нещо. Вие имате едни идеи, които са кръстени с едно и съ-
що име-брак, женитба. При женитбата, ти трябва да станеш знаменит. Ти до-
като не си знаменит, не можеш да се ожениш. Момата, докато не стане зна-
менита, не може да се ожени. Момата трябва да порасне, да стане видна.
И момъкът трябва да стане виден. Един ден почнат кореспонденция и се
завържат връзки. Оженват ги. На човека му се иска да стане богат. По
обикновен начин не може . Някой момък иска да се ожени за много богата
мома, но не му я дават. иска да я открадне. Той иска да забогатее. Тя
общество изисква, той трябва да има средства, да е облечен хубаво, да е
почитан човек. Той намира една каса отворена. Най-напред се бори, да се
ожени ли за тая мома или не. Дали тя има достатъчно пари, или не. Дали

може да Му служи, или не. Това не се отнася до вас. Аз ви говоря сега едно явление, което става. Той се пита да вземе ли от касата, или не. Какво ще му донесат тези пари? Отива до касата и се връща. Ще може ли да живеем добре. Поглежда и се връща. Взема една торба, но това се дочуло и хванат го. Той се е влюбил в парите. Прокурорът казва, да го оженим. Теглят му една присъда 4 години затвор. Дойде възлюбленият стражар, с ножа си, и го турят вътре и му казват през прозореца няма да гледаш, на прозореца има желязни решетки. Като се ожениш ще имаш къща. Като откраднеш пари, ще имаш къща, ще те хванат. Жената като се ожени, мъжът мисли за нея, а като я затворят мисли за тебе, хванат я. Мъжът ревнува жена си да не би да отиде с други мъж, Стражарът я ревнува и казва: Какво гледаш? Човекът мисли да се освободи, да излезе през прозореца навън. Ти направиш една постъпка, това не е от Бога. Това е един ред, установен от хората. Престъпил си една човешка заповед. Ще те турят в затвора. Ако се направи едно престъпление в невидимия свят, няма да те съдят, ти сам ще се съдиш. Сега тук те съдят отвън, а горе ще се съдиш сам. Ако си откраднал пари, от невидимия свят никой няма да те пита, че си взел пари, а всеки като те срещне ще счита, че това е в реда на нещата, но ти сам ще се съдиш и в резултат какво ще ти бъде. Ти сам ще се накажеш. Като носиш тези 20 торби, не можеш да намериш друг да ги носи и да Му дадеш пари, няма да ги носи друг. Той ще ти каже: Ако не можеш да ги носиш, остави.

Законът е всеки ще носи последствията на своята мисъл, на своите чувства, на своите постъпки. Ти можеш да направиш таквото иска. Имаш едно желание и искаш да го реализираш. Последствията на това желание ти сам ще ги носиш. Никой не може да страда за тебе. Дълго време като го носиш ти носиш неговата тежест. Ще тежи на съзнанието ти. Нали някой казва: Вземи това от съзнанието. Да напрява мисълта си по-ясна. Едно неразбиране на Божиите пътища е това, в което ние грехим. Всякога, когато човек не може да разбере един Божествен път, той ще направи една погрешка. Всякога, когато искаме да корегираме един Божествен път, ние ще направиме погрешка. Грехът не е нъпрос на грехове, той с векове не става. В даден живот си поставен да живееш три живота. Един ограничен живот физически, после духовен живот и Божествен. Ако чувствуваш неприятност, лицето ти става по-червено. Може да си доволен, или недоволен. Ако красата е тъмна вишнева, ти си недоволен. Ако е червена, доволен си. Някой път имаш философска мисъл. Някой път виждаш просияване в очите, излиза нещо от очите. Дали си доволен от яденето може да се знае, но какви са резултати от това ядене, можно може да се види. Запример, някой път ти

ядеш, за да направиш някакво добро, но всеки път като ядеш сигурен ли си, че ще направиш добро. Наядеш се и отложиш доброто. Така втори пъти трети път. Това ще се отрази върху тебе. Ако извършиш една Божествена мисъл, ти ще се ползваш, но ако не изпълниш, ти ще страдаш.

Всякога законът е този: От това, което направиш, ти ще се ползваш, а другите хора посредствено се ползват. Писанието казва, че никой не живее за себеси. Какво се разбира от това. Всеки един човек живее за едното вътре, всеки един човек си има един идеал. Този идеал сега къде е, в главата ли е, в гърдите ли е, или е в стомаха. Ние мислим, че идеалът е тук, но не е тук. Един ден човекът умира, къде му е идеалът тогава? – Онова, което е идеал, то не е близо. Само, че имаш ехото на този идеал. Ти имаш една телефонна слушалка. Онзи с когото говориш не е там. От 2000 километра му слушаш гласа, но то не ти говори, то е звук, който се предава. Идеалът всякога живее вън от тебе. С него може да говориш. Идеалът на един момък, една мома, която е в Америка и по телефона може да говориш с него. Идеалът никога не живее с нас. Той живее с нас, но не е вътре в нашето съзнание. Нашият идеал е нещо непостижимо. Не можеш да го оградиш. Ако го оградиш, това не е идеал.

Тази хиперола има отношение с физическия и с чувствения живот, но отива извън тях, извън постъпките и чувствата ти. Вие искате някой път да разберете вашия идеал. Вашият идеал вие никога не можете да го разберете. То е нещо непостижимо. Вие може да имате съприкосвение с идеала си, но да го постигнете, не можете. Който ден постигнете идеалът си на земята, то животът ви ще се обезмисли. Ако вие постигнете вашия идеал, всичките хора ще ви намразят на земята. За да не ви намразят, ще им даваш. Всеки ще дойде при тебе. Като заботате, като ви чуят, че сте получили 10 милиона долари, то всички ваши роднини, приятели, които не са искали да знаят за вас, започнат да випосещават, защото са чели из вестниците, че сте получили 10 милиона. Ако ти даваш на тях, което излиза от ~~твой~~ ~~те ще кажат~~: Добър човек е. Инак щекажат, скържав човек е. Като ~~кажаш~~, казва: Дай сега. Щом постигнеш идеалът си, трябва да го пожертвуваш на другите хора, за да запазиш тяхната обич. Ако не даваш, те ще се съюзят и ще те оберат. Щом имаш толков пари, ~~които~~ ~~никакви~~ твоите приятели ще кажат: Да се махне да остави на роднините. Интересен е този закон: Многохора умират от своите роднини. Казват: Няма ли да умре този? Най-сетне той получава сърдечен удар. Сърденчините удари, които сега имате, те са един рефлекс. Защо страдате от сърцебиеже? – Някой път сте били богат и вашите роднини са ви казвали: да умре, да си замине и това става сега. Роднините са искали да си заминете и да оставиш богатството на тях.

ти да гледаш от онзи свят. Тези обяснения са отвлечени работи, Ние казваме реален живот. Реалният живот на детето, реален ли е за възрастният. Реалният живот за младият Човек, който казва, че трябва да се очаква, слез като се очени, реален ли е този живот? – Трябва да остане, за да поумнея. След като остане, реалият ли е този живот? Детето, младият и старият виждат, че тяхният живот не е реален. Детето като не е реал животът му, казва: Казва, трябва да стана възрастен. Възрастният като не е реален животът му, казва трябва да стана стар. И старият като вижда, че и неговият живот не е реален, казва, да умра. ~~И~~ Понесат те с четири попа, с надгробни речи, ти отидеш някъде. Тази външна страна, това най-малко не засяга вашия душевен живот.

Някой път казваме, Човек трябва да бъде добър. Това е само един израз на речта. Какво разбирате под думата добър човек? – В даден случай, добрият човек може да бъде много лош, в даден случай лошият човек може да бъде много добър. Отива някой с оръжие да хване 10 души, среща го някой и му пуква главата, вие казвате, че този който пукнал главата на онзи, е лош човек. Не, той е добър човек, защото е спасил живота на 10 души. Има един добър човек, който взел пасти от развалени яйца и ги носи на другите, последните забавяват и ги спасява лекарят. Този, който им дал пастите, той е мислил доброто, но пастите са лоши.

Много от нашите възгледи за добро и зло са относителни не-що~~и~~ има един морал. Той е моралът, който ни се проповядва. Това, което аз можа да ви кажа, това не е морал. Че трябва да се обичаме, че трябва да имаме любов, това ви все думи още. Да ви дам една форма как трябва да обичаш, това не може. Ти сам трябва да си изработиш една форма на любовта, или с други думи, ти трябва да проявиш любовта, както ти искаш, ще както другите искат. Ако проявиш, това, което другите искат, то е настойничество. В затвора си, ти си недоволен, считаш го за унижение. Ако си в хотел и плащаши, тогава си доволен. Ако баща ти иска от любов да храни сина, то е право. Но, ако този баща е заставен да храни сина си и ако синът иска от него, то бащата е недоволен, тогава и синът и бащата са затворници. Ако един религиозен възглед ти се наложи и ти кажат: ти трябва да бъдеш такъв, това не е морал. Някой казва, аз съм свободен, ти не си свободен. Ти сутрин ~~не~~ ставаш, защото някой лекар е казал, ако ставаш сутрин, ще се повредиш. А пък друг казва, че сутрин трябва да ставаш рано. И едното и другото е заблуждение. Ти ще попиташ себе си – сутрин да станеш ли рано или не. Ако не ставаш сутрин, това произтича ли от тебе или ти са го наложили от вън. Някой път външното е съвпад с нашите възгледи, но трябва да има една вътрешна свобода. Ако един човек ти обещал след първия лъч на слънцето, че ти донесе една сума от 100.000 английски лири, питам те сега, ти който искаш да оп-

равиш работите си, ще останеш ли на леглото си при изгрева на слънцето. Ще станеш половин час преди изгрева на слънцето, ще се омиеш, ще се въчиши, ще гледаш часовника си. Защото, ако изгубиш една минута, отиваш всичките пари. Ранното ставане има подобно значение. Ние сме дошли на земята, имаме много падежи. Когато казвам, че трябва да станем сутринта, имаш падеж, да ти внеса 100 хиляди англ. лири. Сутринта трябва да станеш рано, за да бъдеш буден в момента на този падеж, или сутринта трябва да станеш, за да правиш упражненията и да дишаш чист въздух и ник през зимата ще опъваш кайша. Това не е заради мене, а заради вас, това служи за ваше благо. Ние не трябва да изоставяме благото. Идеята е, всяко нещо, което вършим, трябва да го върши от любов, това е морал. От любов трябва да се върши. Всеки един човек, който подкрепя нашия морал – любовта, той е наш приятел. По постъпката той става, по закона на любовта. Това е правилният морал. Старият морал вие си го дръжте, както едно цвете, което го държат. Цветето, което е турено в черната земя, това е неморално. В земята са нечистотии, ние не се храним от корените на растенията, а от плодовете. Моралният живот на растенията, е извън земята.

В вашето тяло в което живеете, вие сте ограничени, но изговаря тяло трябва да излезе друг един живот, както плодовете на растенията. и това е ние което обичаме. Като гледам плодовете, листата, ние не трябва да се спирате в живота долу в земята, който е, и да кажем много сме грешни. Ти се радвай, че си грешен. Колкото повече грехове има в тебе, толкова е по-добре за тебе. Колкото повече материал имаш да обработаш, толкова по-добре за тебе. Ако имаш 10 кгр, вълна и я обработаш, зле ли е за тебе? – Ако имаш 10 кгр, вълна, която ти е подарена и не я работиш, кое е по-хубаво?

Сутрин като станеш дойде ти някоя нова идея някоя идея трябва да я учиш от книгите или някой дойде и ти я каже. Някой път дойде ти от вътре някоя истина и не може да се освободиш от нея. Ако открадше вълната и я оставиш необработена, ще те държат отговорен. Ако ти подарят вълната и я оставиш необработена, ще те държат пак отговорен. Ако една идея дойде в тебе и я оставиш необработена, пак те държат отговорен. Подарена е вълната, докато не я изработиш, щом я изработиш, ти си турил нещо ново в нея.

Сега аз искам да имате разсъждения, които освобождават. И според наука е това, което освобождава човека. Ти си вързан човека. Дал съм ти някоя игла и ако всеки ден откъсваш по един конец, тази игла е на място. След две години като чоплиш това въже, освобождаваш се, тогава тази игла е на място. Ако тази игла държиш и нищо не правиш с нея, тогава тя не е на място. Човешката мисъл е на място, ако ни ос-

вобождава от всички ограничения. Запример ти искаш да произнесеш, да уредиш работите си, лъжеш се. Ти искаш да станеш учен човек, лъжеш се, искаш да се ожениш, лъжеш се. Те са хубави работи, отлични работи, но нико~~то~~ женитбата, нико~~то~~ учението, нико~~то~~ растежа освобождават човека. Онова малкото теле беше свободно, играеше си, но щом израстна турят му хомот и тръгне да оре. Всеки човек, който израстнува в света, впрягат го и 18 часа ще работи. Няма някой от вас, на когото вратът да не е задебелял. Аз не съм срещал такъв човек.

Аз срещах един американски проповедник, който ми каза, много е добра жена ми, но тя ми каза: Ти гледай децата, пък аз ще ходя да държа лекции. На 1000 км. разстояние ще ходи да държи лекции за освобождаването на жените и ще говори против мъжете. Гледам децата не съм свикнал с тази работа. Едъкмо отива да чета Библията и то детето извика: Едъкмо пиша нещо и детето извика.

Всеки един от вас в себе си има по една възлюблена, която ходи да държи лекции. Оставя на възлюбления да гледа децата. Този проповедник мисли, че е роден за проповедник, той се заблуждава. Той е роден да гледа точно това дете, а той си създаде идеята, че е роден за проповедник. Мисли като каже проповедта ще тръгне света. Той и да си каже проповедта и да не си я каже, хората ще се раждат, ще умират, светът ще върви. Той мисли, че като каже проповедта, тя ще допринесе нещо. Възможно е. Ние мислим, че това, което вършим е много съществено. Нашите мисли и желания са приятни забавления. Ти се радваш, мъчиш и като станеш стар позасмееш се. Като поумнееш казваш: Не трябва да се тревожи човек.

Вършете всичко от любов. Щом като страдете, кажете: Това е едно забавление. Ожениш се, то е едно забавление. Трябва да бъдеш учен, това е едно забавление. Трябва да ида на театър, то е забавление. Трябва да ида на разходка, то е забавление. Ставай сутрин рано, то е забавление. Не лъжи, това е забавление. Сега ви разбравям за един ред на нещата, който не е нареден от вас, но преди хиляди години някой умници са го наредили. Сега вие вървите по този ред. Преди хиляди години, някой са измислили хомота. Писанието казва, трябва да се освободите от този ред на нещата. Той е добър, но има нещо внесено вътре. Да спиш, когато е време, да ставаш когато е време, да се учиш, когато е време. Някой път не трябва да бъдеш учен. Защо ви е една криминална психология? Защо ви е това знание, да уча патологическите признания на стомаха, на гърдите и т.н., или да уча, какво е вършил някой в миналото? - Защо ми е това?

Ще дойдем да изучаваме нормалните положения на живота. А аномалните положения ще оставим. Да изучаваме вярата и любовта, които са еднакви за всички. Всеки да бъде свободен, тогава всички ще бъдете свободни. Сега се ограничавате. Аз наблюдавам някой път, наблюдавам и себе си. Някой път у вас се заражда една мисъл, дошла ви е в време на спа-

не една мисъл. Важен е произходът, характерът на тази мисъл. От где идет тя. Сега превеждам едно положение, ако не го разберете, може да изпаднете в противоречие. Семейният живот е само там, къде Бог присъствува, любовта присъствува, мъдростта присъствува, истината присъствува, свободата присъствува, правдата присъствува. В семейният живот като влезе човек, трябва да намери щастие. Не само едно малко семейство, но цялата земя, цялата вселена е едно семейство. И според това велико семейство е направен и дома. Всички майки и баби, братя и сестри, искат да изучават Божественото, но не могат да го изучат още. Защото ние съвсем другояче разбираме семейството. Аз искам да знае дали живее Господ в семейството, дали се появява, не физически, но в едно семейство всички да са свободни. Ние тук сме едно семейство. Ако в един клас присъствува любовта, знанието, истината, това е клас. Ако няма любовта, истината и знанието, това не е клас.

• Ще направим един опит: идущата неделя сутринта ще дойдете рано, събранието в 10 часа дали ще стане, или не, друг въпрос е, но ще имаме една лекция, в неделя сутринта. Да сте свободни. Има някой работи, които трябва да се приложат. Сутринта в 5 1/2 часа. Няма да се връщате назад до 10 часа. Някой път ораторите, ^{писателите} ~~жизнените книжници~~, имат една слабост, азная слабостта на писателя. Той може да каже някой неща много важни. Но важните неща, които може да ви се кажат, ни най-малко не са важни. Неща, които са казани много пъти, те ни най-малко не са важни. Да ви се кажат неща, които не ви са казани.

Концертът остана за друг път. Това, което остане, то отиде по хиперболата.

ОТЧЕ НАШ.